Р Е Ш Е Н И Е
№ 4225

гр. София, 24.06.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 6 състав,** в публично заседание на 14.10.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Ася Атанасова, като разгледа дело номер **3912** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.118 от Кодекса за социално осигуряване (КСО) във вр. с чл.145–178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Д. П. Т. срещу решение № РО-174/21.03.2013г. на Директора на С. НОИ, с което е оставена без уважение жалбата на Т. срещу разпореждане № [ЕГН]/29.11.2012г. на ръководителя на по пенсионно осигуряване, като неоснователна.

Становището на жалбоподателя е, че решението и разпореждането са незаконосъобрани, защото е неправилен извода на органите на НОИ, че в случая следва да намерят приложение разпоредбите на чл.68 от КСО, в сила от 01.01.2012г. Счита, че след като правото му на пенсия е възникнало на 15.08.2011г., а заявлението му за нея е подадено на 17.10.2012г., то отпускането следва да е от датата на заявлението. Позовава на разпоредбите на чл.94 от КСО, съгласно които пенсиите за осигурителен стаж и възраст (ОСВ) се отпускат от датата на прекратяване на осигуряването, като в неговия случай това е 15.08.2011г. Последващото изплащане на обезщетение и зачитане на осигурителен стаж съгласно чл.9, ал.2, т.4 от КСО продължило до 14.09.2012г. включително не може според жалбоподателя да рефлектира върху придобиване правото на пенсия за ОСВ.

Ответникът -Директорът на ТП на НОИ-С. оспорва жалбата, като в подробно писмено становище аргументира теза, че към претендираната от жалбоподателя дата 15.08.2011г., както и до края на 2011г. не е придобил право на пенсия за ОСВ по реда на чл.68 от КСО. Изплащането на обезщетение за безработица от 15.08.2011г. до

14.09.2012г. предвид , че по силата на чл.9, ал.3, т.5 от КСО се зачита за осигурителен стаж, изключва като начална дата за пенсията датата на прекратяване на правоотношението поради липса на прекратяване на осигуряването по арг. от чл.94, ал.2 от КСО. При преценката на правото на пенсия на жалбоподателя, към осигурителния стаж, придобит от лицето до датата на прекратяване на осигуряването 15.08.2011г., длъжностното лице по пенсионно осигуряване е прибавило толкова осигурителен стаж, зачетен на основание чл.9 от КСО, коркото е необходим за за придобиване от мъжете на право на пенсия за ОСВ при условията на 2012г.-37г. и 4 м. Становището на пенсионните органи е, че правото на пенсия за ОСВ за жалбоподателя е възникнало на 30.05.2012г. и началната дата на пенсията следва да се определи по реда на чл.94 от КСО. И понеже документите са подадени на 17.10.2012г., то в хипотеза на чл.94, ал.1 от КСО пенсията е отпусната от 30.05.2012г.

Съдът като съобрази събраните по делото доказателства и доводите и възраженията на страните, намира от фактическа и правна страна следното:

От фактическа страна:

По подадено от жалбоподателя заявление № МП-87269/17.10.2012г. с разпореждане № [ЕГН]/29.11.2012г. му е отпусната пенсия за осигурителен стаж и възраст по чл. 68, ал. 1,apis://base=narh&doccode=2016&topar=art68_al3&type=201/ 2, считано от 31.05.2012г., връчено съгласно приложената обратна разписка на 20.02.2013г.

По пенсионната преписка е установено, че Д. П. Т. е бил регистриран като безработен за периода 15.09.2011г.-15.09.2012г., след като на 15.08.2011г. е прекратено трудовото му правоотношение с [фирма]. С разпореждане № 214-00-6796-7 от 03.01.2013г. е разпоредено жалбоподателят да възстанови добросъвестно полученото парично обезщетение за безработица за периода от 31.05.2012г. до 14.09.2012г. в размер на 2327,25 лв. с мотив отпуснатата пенсия за ОСВ от 31.05.2012г. по заявлението, подадено на 17.10.2012г. след изплащане на ПОБ. С разпореждане № 470720 от 08.02.2013г. е разпоредено да се прихване вземането на ДОО в размер на 2338, 33 лв. за паричното обезщетение за безработица от Т., с вземане от ДОО, произтичащо от лична пенсия за ОСВ и да се удържи от получената от Т. лична пенсия за ОСВ дължимата сума за възстановяване чрез удръжка върху месечния размер на пенсията.

С жалба от 06.03.2013г. жалбоподателят е обжалвал пред ръководителя на ТП на НОИ-С. разпореждане № [ЕГН]/29.11.2012г., като излага съображения, че пенсията му следва да бъде отпусната от 15.09.2012г., а не от 31.05.2012г., тъй като има зачетен трудов стаж по чл.354 от КТ и осигурителен стаж по чл.9 от КСО за времето от 15.08.2011г. до 15.09.2012г., като прилага препис-извлечение от трудовата и книжка. Правният интерес да претендира корекция на началната дата на отпуснатата му пенсия обосновава с разпореденото му възстановяване на получени парични обезщетения за безработица, които трябва да възстанови. Иска уважаване на жалбата и извършване на корекция на началната дата на отпускане на пенсията.

С решение № РО-174/21.03.2013г. на Директора на С. НОИ е оставена без уважение жалбата на Т. срещу разпореждането, по съображения, че правилно и законосъобразно началната дата на пенсията е определена от датата на придобиване на правото на пенсия за ОСВ – 30.05.2012г. Това решение заедно с разпореждането е предмет и на съдебно обжалване.

Жалбата е подадена чрез административния орган, който е изпратил същата ведно с административната преписка в съда – писмо с изх № ОП -228/11.04.2013г.

Решението от административното обжалване е връчено на 25.03.2013г., а жалбата до

съда е с дата 08.04.2013г. при ответника.
Правни изводи на съда:
Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срок – по чл.149,ал.1 АПК, и от страна с право и интерес от оспорването, както и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, с оглед на което следва да бъде разгледана по същество.
Разгледана по същество, съдът намира жалбата за неоснователна.
Обжалваното решение, представляващо индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК и разпореждането, което потвърждава, са издадени от компетентни органи и в кръга на предоставените им правомощия по чл. 117, ал. 3/114, ал.3 от КСО, при спазване на предписаната от чл. 59 от АПК форма, като е спазена и процедурата по издаването им – решението е издадено по повод на жалба срещу подлежащ на административен контрол акт на ръководител по пенсионното осигуряване. Не се констатираха инарушения по издаване на актовете. Спазен е и чл.117, ал.1, т.2, б.”а” от КСО за обжалването му по административен ред пред ръководителя на С., който се е произнесъл с мотивирано решение по ал. 3 от същата разпоредба, което и подлежи на обжалване пред съда. Не са налице основания по чл. 146, т. 1 - т. 3 АПК за незаконосъобразността му и съдът следва да разгледа материалната му законосъобразност по повод на обжалването му пред съда.
Съдът е сезиран с правен спор само относно това от коя дата следва да бъде отпусната личната пенсия за ОСВ на жалбоподателя Д. П. Т..
Съгласно чл. 94, ал. 1 и 2 в приложимата редакция през 2012г. (ДВ, бр. 100 от 2011 г., в сила от 01.01.2012г.) пенсиите се отпускат от датата на придобиване на правото, а за пенсиите за осигурителен стаж и възраст - от датата на прекратяване на осигуряването, ако заявлението с необходимите документи е подадено в 6-месечен срок от придобиване на правото, съответно от прекратяване на осигуряването. Ако документите са подадени след изтичане на 6-месечния срок от придобиване на правото, съответно от прекратяване на осигуряването, пенсиите се отпускат от датата на подаването им.
Във връзка със спора за датата на отпускане на пенсията различни са твърденията на страните за момента, от който е възникнало правото на пенсия и съответно е станало упражняването му: жалбоподателят твърди, че правото му е възникнало на 15.08.2011г. , когато е прекратено трудовото му правоотношение с осигурителя [фирма] и към тази дата има изискуемите се по чл.68 от КСО в редакцията към 2011г. навършени възраст и осигурителен стаж. Докато ответникът застъпва тезата, че жалбоподателят е придобил правото на лична пенсия за ОСВ към 30.05.2012г., когато кумулативно е изпълнил предпоставките на чл.68 от КСО.
Съдът намира, че е правилен изводът на ответника относно момента на придобиване на правото на лична пенсия за ОСВ от жалбоподателя. Не се подкрепя от доказателствата по делото твърдението на жалбоподателя, че към 15.08.2011г. има изискуемите се по чл.68 от КСО в действащата му към този момент редакция, и навършени възраст, и осигурителен стаж. Съгласно редакцията на чл.68, ал.1 от КСО от ДВ бр.100 от 21 декември 2010г., действаща до 31.12.2011г. право на пенсия за осигурителен стаж и възраст се придобива при навършване на 60-годишна възраст от жените и 63-годишна възраст от мъжете и осигурителен стаж 34 години за жените и 37 години за мъжете. Към 15.08.2011г. за жалбоподателя е била изпълнена първата от кумулативно дадените предпоставки – навършил е 63 годишна възраст (бил е на възраст 64 години и 25 дни). Не е била изпълнена другата предпоставка на нормата –

към 15.08.2011г. не е имал 37 години осигурителен стаж, тъй като съгласно данните по преписката осигурителния му стаж е 36 години, 6 месеца и 15 дни. Следователно към тази дата не е бил все още придобил право на пенсия за ОСВ. Както е отбелязал решаващият орган - до края на 2011г. лицето също не е придобило правото на пенсия за ОСВ, тъй като към 31.12.2011г. осигурителният му стаж е 36 години и 10 месеца, тоест под изискуемите се от действащата тогава нормативна уредба 37 години осигурителен стаж за мъжете през 2011г.

Както правилно е приел пенсионният орган жалбоподателят е придобил право на пенсия за ОСВ през 2012г., по конкретно на 30.05.2012г., в който момент за първи път са изпълнени предпоставките на действащата разпоредба на чл.68, ал.1 от КСО, уреждаща правото на пенсия за ОСВ – редакция ДВ, бр. 100 от 2011г., в сила от 01.01.2012г. Съгласно същата право на пенсия за осигурителен стаж и възраст се придобива при навършване на 60-годишна възраст от жените и 63-годишна възраст от мъжете и осигурителен стаж 34 години за жените и 37 години за мъжете. От 31 декември 2011 г. възрастта се увеличава от първия ден на всяка следваща календарна година с 4 месеца за жените и мъжете до достигане на 63-годишна възраст за жените и 65-годишна възраст за мъжете.

След като правото на пенсия за ОСВ е придобито на 30.05.2012г., молбата от 17.05.2012г. е подадена в 6 месечния срок съобразно чл.94, ал.2 от КСО, и правилно с оспореното разпореждане е определена началната дата на отпускане на пенсията за ОСВ при условията на чл. 94, ал.2 КСО - от датата, на която за лицето е придобито това право, предвид навършване на изискуемата възраст по чл. 68, ал. 2 КСО, съгласно действащата към процесния период редакция на нормата.

Няма основание за отпускане на пенсията от дата, различна от произтичащата от правилото на чл.94, ал.2 във връзка с чл.68 от КСО. Пенсионният орган при точно приложение на закона е отпуснал пенсията за осигурителен стаж и възраст от датата, на която са изпълнени условията по чл. 68, ал. 2 КСО, в случая от дата 30.05.2012г., а не от датата на подаване на заявлението 17.10.2012г., както претендира жалбоподателят.

Не следва като отправна дата по чл.94, ал.2 от КСО в приложимата му редакция от ДВ, бр. 100/2011г. да се приема датата на прекъсване на осигуряването на жалбоподателя – 15.08.2011г., защото той към този момент все още не е придобил право на пенсия за ОСВ, поради това, че не е натрупал изискуем осигурителен стаж. Както се посочи вече тази предпоставка за него е изпълнена по-късно – към 30.05.2012г., когато е придобил правото на пенсия за ОСВ. Под дата на прекъсване на осигуряването разпоредбата на чл.94, ал.2 от КСО има предвид случаите, когато правото на пенсията вече е придобито с изпълнение на предпоставките по чл.68 от КСО. Ако датата на прекъсване на осигуряването е по ранна от датата на придобиване на правото на пенсия за ОСВ, меродавна за отпускането на пенсията е втората, защото иначе означава да се отпусне пенсия преди изобщо да е възникнало правото за нея. В разглеждания случай след прекъсване на осигуряването на жалбоподателя на 15.08.2011г. с прекратяването на трудовото му парвоотношение, поради изплащането на обезщетение за безработица, това време му е зачетено като осигурителен стаж и така за същия се е стигнало до изпълнение и на втората предпоставка на правото на пенсия за ОСВ – натрупване на необходимия осигурителен стаж наред с навършената възраст. За лицата, които се считат за осигурени по смисъла на чл. 9, ал. 2, т. 4 - лицата, които получават обезщетение за безработица, осигуряването се счита за

прекратено не от датата на прекратяване на изплащането на обезщетението за безработица, а от датата на прекратяване на трудовата дейност, тъй като съгласно чл. 10, ал. 1 КСО осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или по чл. 4а, ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски, и продължава до прекратяването й. В чл. 9, ал. 2 КСО изрично е предвидено, че посочените в отделните точки периоди от време се зачитат за осигурителен стаж без да се правят осигурителни вноски. За жалбоподателя именно са приложими тези правила: осигуряването му съгласно чл.9, ал.2, т.4 от КСО се счита прекъснато с прекратяване на трудовата дейност на 15.08.2011г., като поради зачитане за осигурителен стаж съгласно чл.9, ал.2 от КСО на времето през което е получавал обезщетение за безработица е натрупал необходимия осигурителен стаж на 30.05.2012г., от когато следва да се отпусне пенсията му понеже е подал заявлението си в 6 месечен срок – на 17.10.2012г. Правилата на чл.94 от КСО относно началните дати, от които се отпуска пенсията се прилагат императивно. За случаите като процесния, при които документите за пенсиониране са подадени в 6-месечен срок от датата на възникване на правото на пенсия за ОСВ, е предвидено че пенсията се отпуска от датата на придобиване на правото, съответно от прекратяването на осигуряването. Поради това че в случая придобиването на правото е с по-късна дата от прекратяването на осигуряването, то законосъобразно пенсията е отпусната от датата на придобиването на правото.

Що се отнася по въпроса за съотношението между получаване парично обезщетение за безработица и право на пенсия за ОСВ, то правната уредба не предоставя възможност за избор между двете права, при упражняване на правото на пенсия за ОСВ в съответните срокове, което изключва паричното обезщетение за безработица. Не се възприема в съдебната практика становище, че на лицата е предоставена възможност да избират датата, от която да се пенсионират и съответно на това - да изберат дали да получават парично обезщетение за безработица, на което са имали право, или да получават пенсия за ОСВ, когато са подали заявление за последното в съответния срок. Аргументите се извеждат от разпоредбите на чл. 54а, ал. 1, т. 2 (отрицателно условие за възникване на право на парично обезщетение за безработица е лицето да няма отпусната пенсия за осигурителен стаж и възраст), чл. 54д, ал. 1, т. 3 (изплащането на паричното обезщетение за безработица се прекратява при на пенсия за ОСВ) и чл. 54е, ал. 3 от КСО (изплатените парични обезщетения за безработица се възстановяват от лицата за периода, за който им е отпусната пенсия за ОСВ). В този смисъл е решение № 4252 от 23.03.2012 г. на ВАС по адм. д. № 14319/2011 г., VI о. Също и решение № 605 от 16.01.2014 г. на ВАС по адм. д. № 13510/2013 г., VI о., в което се приема за неоснователен довод, че в случай като настоящия лицето може да избира по-благоприятната възможност относно началния момент за отпускане на пенсията предвид създаденото задължение за възстановяване на част от получено обезщетение за безработица -

С оглед на изложеното, обжалваното решение и потвърденото с него разпореждане са законосъобразни, а жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

Предвид гореизложеното, на основание чл.172, ал.2 АПК, Административен съд София-град, Първо отделение, 6- ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. П. Т. срещу решение № РО-174/21.03.2013г. на Директора на С.-НОИ, с което е оставена без уважение жалбата му срещу разпореждане № [ЕГН]/29.11.2012г. на Ръководителя по пенсионно осигуряване.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд на РБ в 14-дневен срок съобщаването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:
(Боряна Бороджиева)